

HUTA PRI SZAVI

I L I

LYÚBAV ZA LYÚBAV

IGROKAZ

Narodni vu dvòjem Zpelyivanyu

Pri Predàvanyu

I L I R I U M A

napervoztávlyen

Vu Zagrebu Dán Ivi Vszeszuetschaka

1822.

P R E D G O V O R

z. Prilosenemi Pokazi y dokonchnum Pészmum

Vu Obchinzkom zlobodném, od ztráné

Krályevzkoga Varasha

ZAGREBECHKOGA

narédyem, Igrokazu,

Pri

Predávanyu Prekszavzkeh Horvatzkeh Kotarov

p o

Nyih Excellenczie Gozpodinu Grofu

J O S E F U M A J L Á T H

od Székhelya

Odichenoga Reda Sz. Stefana Pervoga Kràlya
Vugerzkoga Commendatoru, Krísa Zlatoga od
Zaszlusbih Konyaniku, Preszvétloga Czeszarzko-
ga, y Kràlyevzko - Apostolzkoga Velichantzva

Komorniku, y naj zkrovneshemu

Tolnáchniku,

Krályeztva Vugerzkoga Blagaju,

y Viszoke Komore Kràlyevzko-Vugerzko-Dvorne
Predszédníku, kak takaj Szlavne Varmedyie Vé-
rovitichke naj Vekshemu Supanu, kakti Kràlyev-
zkomu z-Punum Oblaztjum Opravitelu

Dán 1 Vszeszvetschaka 1822 odicheno dovershe-
nem napervoztavlyen.

Vu Zagrebu

Pritizkan Szlovami Novoszelskemi.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

12ae3/3088

B. P. A. 1775

Gledalische napervoztavlya malu loziczu.

POKAZ I.

*(Mestria, Tergovina, y Gozpodaria,
vu Zpodobah Vilh, z-primernemi
szvojemi Czimeri saloztne ztoje: je-
den takaj Varaschan, y jeden la-
danyzki chlovek, vu narodnoj szvo-
ji opravi, vszaki na szvojem kráju,
zamishlyeni, y saloztni gledtju: nad
to dojde zverhu Horvatzke Zemlye
zkoznujúchi Dúh, y govori:)*

Kaj to vídim? détczu predrágoga Or-
szága mojega vu glubokoj túgi? tuguje
Mestria, tuguje Tergovina, tuguje Gozpo-
daria! * ah maloszerdchni! takztésze zpo-
zábili, da Bog szréchu lyúdih nepreztan-
cze ravna? da ja Horvatzkoga Orszaga Chu-
vár nad vami zkoznujem? da imate milo-
stivnoga, y iztinzko vszigdé lyublyenoga Or-

A 2

* Akoprem y dovezda ova zapuscheda niszubila,

szàga Ladavcza, kojemu nigdar josh Dobro podlosnikov nyegovéh iz pameti néje izishlo, kojemu milioni zahvaliti imaju szvoju szréchu, dober ztálsh, mir y zado-
volynozt? terzté mogli miszliti, dabisze lyublyeni ov Otec z iz vasz zpozàbil? (*namegne, pokàsesze Úfanye: Tergovina, Mestria, Gozpodaria vidijusze taki osi-
vlyuvati: y tak ove, kak Varaschan y Ladanyzki vszi proti Úfanyu ruke prúsa-
ju:)* Podignétesze goré! dodajteszi szerd-
cza! úfajtesze, y vérujte; szrécha vasha lesi vu rukah dvéh Otczev; onoga véki-
vechnoga, koi vam je nepreszesne szvoje lyúbavi znamenye pokazal vre po tom, da je za vasz poroditisze puztil Ladavcza, koi národov szréchu za naj lepshi, y presti-
maneshi na koruni szvojoj dràgi kamen dersì, y koi szebi vre od negda naj chver-
zteshu Ztoliczu na lyúbavi, y szerdczah podlosnikov je podignul. — Poszluhnéte-
mé, lyublyeni moji! véch néje dalko híp on, koi vasz z-vezélyem y radoztium napùni, koi vashé naj zasganeshe sé'ye na konecz dopelya, y znovích pokàse, da viszoko plemeniti Ladavec z naj veksha Or-
szàgov je szrécha: terdazté vi, y vszi pod ravnanyem ovakovoga Ladavcza, y Otcza ove szréche, nad kojum vam drugi nenavi-
dni biti moreju, delniki. — Jabi vasz bìl, damé nebi moja proti vam laztozna lyù-
bav vézala, prez zkerbi moje puztil; akadé Franczova Mùdrozt nad pùka szré-

chum zkoznúje, Chuvara drugoga néje
 potrebno. — Ali mórate vidéti, gdészré-
 che vashe szuncze szvetiti pochme, vidéti
 mézto, na kojem denesz temely vashega
 ponovlyenoga Dobra je poztávlyen: ve-
 szelétesze, blagoszlavlyajte Ladavcza, koi
 vam je poszlal drugoga josh Dobroga Dú-
 ha, koi vam oszlobodyènye, y szréchu z-
 szobum je doneszal. — (*namegne, y*
shuma premenisze na izgled Szavzki,
koi iz ztráné' druge prek okoliczu poka-
súje; Úfanye z-perztom kàse na oko-
liczu Preksavzku, vsze Oszobe Igroka-
za zhupasze veszelo jàtiju.:) Ovdé je zvi-
 ralsche szréche vashe — Úfanye! znikni!
 ar kam povolyna Pravednozt ztuplyùje, te-
 be néje potrebno: (*Úfanye znikne*) Ve-
 szelétesze z-menu, vi Színi, y Kchere
 predragoga mojega Országa Horvátzkoga!
 radújtesze! nut! y oni (*kàse prek mozta*
Szavzkoga) poztali jeszu nazad Brati va-
 shi; Szerdcze Otchinzko zjediniloje nazad,
 kaj je huda vrémenz moch jednoch bila
 razdrusila: povernjeno vam je, chesza-
 ztésze tak dugo saloztno ztrádali; z-jedinye-
 na je zopet czéla drusba; zjedinjena, da-
 sze nad poztankom szvojem radúje, da
 díchi z-genyeném, y zahvalném szerd-
 czem izvishenoga Országa Otcza, Dobro-
 chinitela vashega. — Dalko od nasz radú-
 jesze Dobrotivnik on vu Országu odicho-
 néh Predyev szvojéh zbog déla szvojega,
 z-naszladnoztjum chùti, da koruna zato

léztor je lépa, kajtimú je oblazt dála, da more, na zpodobu Bosánztva, szvéta szréchnoga chiniti, y lyudih Duh Oszloboditel biti:

Sive zadnyich Velikoga Ladavcza ovoga Kip z-potezaji neizbrislivemi vu szerdczu vszakoga nyegovoga blasenoga podlosnika, ali radozt y veszelye, szlazt y vugodnozt dnéva ovoga tulika nebi bíla, da nyegov prelyublyeni kíp y zvun szerdcza nashega videti nebi mogli; dasze nebi y oni, koji josh morebiti nigdar szréhu imeli nészú, Velikoga, Dobrotivnoga Francza kada vidéti, nad zmosnemi potezaji Obraza izvishenoga ovoga lyúdh Priatela naszladvati mogli. — Vidim selyu ovu vu vashéh pogledih — najvamze zpüni! (*namegne, zasztorsze góre podigne: na jednom jako razszvetcheném Vertu viszi zgora jeden pily, na kojem chtejúsze réchi: Szrechni vchinyeni Podlosniki Lyublyenom u Orszaga Otczu. Dvojverztni Orel z-Czeszar:kum Korunum, na kojega perszah vidisze Kip Francza I. Chetiri pílyi, na kojeh velike nakinchene poszude z-prékvidlyivemi plánni ztojé, y z-prepletенemi Rosiczami zdruseni: na vszaku ztrán kipa ober nyega visziju chetiri zkoznujuchi Duhi, kojisze zarku dersiju: naj dolneshi z-deszna dersi z-levum rukum Austrie Czimer, naj dolneshi z-leva Czimer od Horvatzke,*

*Szlavonzke, y Vugerzke: obodva gor-
neshi Lorberov Vénecz, na kojemsze
réchi chtéju;*

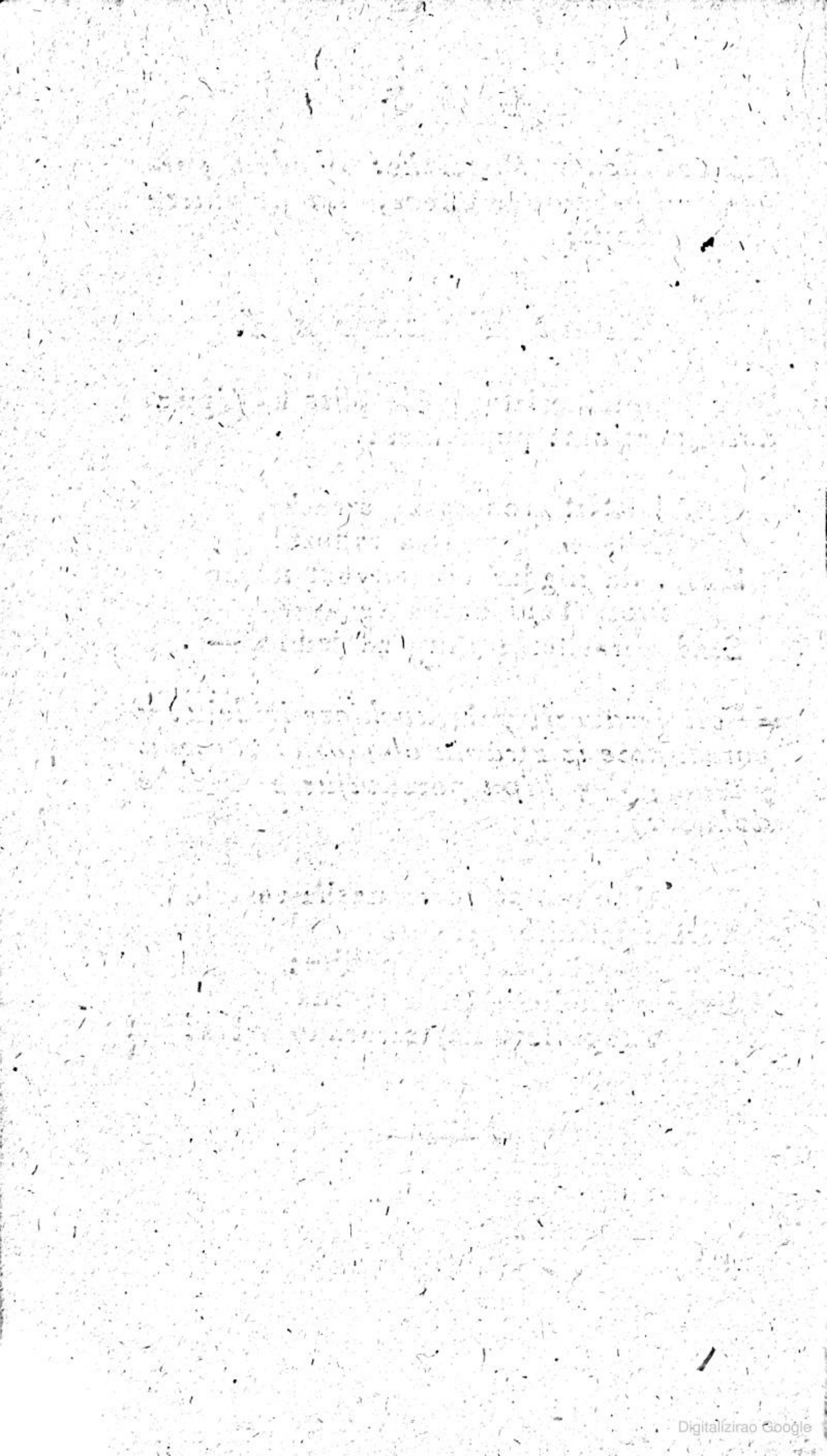
Vivat Francz I.

Duh Branitel priztuplyúje blise k-Kipuz-
doztojnoztjum: popévasze:

● Ti! Kîszî zrok nasho szreche,
Ladavec! y sítká radozt!
Znaj, da nigdar pomenykat nècho
Proti Tebi nasha vernøzt.
Szad zpravitesze skup za jedno —

*(Vszî Igravczi, y Igravchicze izideju, y
poredijusze iz ztránih obodveh: zdeszna
y léva poleg kîpa poztavljusze Oszobe
dokaza:)*

Aldujmo szerdcza nasha veszelo!
Vszàki iztinito pri hise
Vessel glasz naj podise:
Francz Ztolicze Dîka jedîna
Vnoga léta naj szrechno vsîva!



OSZOBE IGROKÁZA.

Misko, Mús G. Shmidt.

Baricza, Sena nyegova G. Shmidt.

Katicza, Kehi nyihova G. Shmidt.

Ztranyzki G. Stern.

Szin nyegov G. Uetcz.



Z p e l y í v a n y e I.

Izhod I. (Muska sznásna hisicza: z-deszna pèch, z léva ztol z-klupmi: odzdd pri vràtih Ormàr, poleg policzca z-pohistvom kuhinyzkém, z-léva oblok.)

Baricza. (*pri obloku*) Ne! ovo deklye vechmî neszmé vu Várash. Vre je poldan, pak jê josche ni. Tak je to! détczè k-nichemu ni mochi potrebuвати, nego k-puni zdéli: y kak poztaneju dekleta, vechím sznublenye po glávi hodi: pak onda Mati oztàne szàma, kak predi obtershena mu-chenicza. (*grozechsze*) No no! chakaj szamo, timîgà vre — (*na jeden pùt dobra*) ali — kajchêmo! nészêmlî y ja negda tak chinîla? Kadaszêm vechput chez plot vertni z-Miskom klafrala, znala je Mati mene vech kak deszet pùti zvati, pakszêm komaj jedenpùt doshla: y kadszêm mléko vu várash noszila, vre je pri prelazu Misko na mê pazil, pomogelmf prenezti, y dobro dalko mene zprevádyal. — Deklye je 16 leth: znamdarszî zkoro y ona najde

kojega Miheka: onda Baricza, rechesze, pazi. Zalyúblyeni lyúdi gledijusze szamo vu ochi, zakonzki vu szerdcze. Naj obraz pocherne od szúncza, kak hoche, ru-ka od déla zabrekne, szamo da je szerdcze chizto y prez truhe, idesze véndar po naj teseshem pútu zkupa, y ako Muska gláva napervo prejde, kadsze vidi számoga, oglèdasze véndar za nami, y koi korachaj zaoztàje, da nam pripomore. — Kravicza nasha ruchi: nyoj takaj v- zimi hlev bude tészen, kak y nam hisa. (*pogleda chez oblok*) Nu! teda negda derchi do é z- brega, kak dabi jû gdo gonil. Ovak délaju dekleszine: czéle vure zijaju vu varashu po staczúnih, kak da nebi doma bilo poszla: à kada dojdú do vràth, pochmeju derchati — nu! ovo je!

Izhod II. Katicza y Baricza.

Katicza. (*z- praznum mléchnum vedriczum.*) Dober dán, Mama!

Baricza. Doshlaszi vre jenpút!

Kat. Jaszém derchala.

Bar. Toszém vidéla.

Kat. Hladen véter zbríva, ali meni je véndar prav toplo. (*zvádi z- glàve rubecz.*)

Bar. Daszi predi z- varasha odishla, nebití bilo tréba bedazto derchati.

Kat. Predi? chudétesze, Mama! daszém vre szada ovdé!

Bar. Ni mogùche!

Kat. Ni jedno vam deklye nejde denesz iz Vàrasha, y jabi bila, kakszêm síva, rada tam oztati: negoszêmsze zmiszlila, da vasz je nasha krava vetomadne druknula, kadaztê joj polagali, kajtisce je k-meni privchila; zatoszêm derchala, kajszêm mogla: drugach za videla nebi bila doshla: ztoperv, kadabi zvézde szvétile bile, bilabi doshla.

Bar. Tak, tak! à kajbi pak Otecz bìl nad to rekel?

Kat. Daszêm dobro vchinila; ar kajszêm ja denesz vu Vàrashu vidéla, toga ní vidéti vszàki dàn.

Bar. Nu! pak kajszî vidéla?

Kat. Jednoga Velikoga — Velikoga Gozpona!

Bar. (*Chez chasz*) Chemé nészî pre-ztràshila! pak kaj za jednoga Velikoga Gozponaszî vidéla?

Kat. Tak! kaj ja znàm: móra nekakov oszebujno veliki Gozpon biti; kadgà je nash dobri Krály mézto szebe poszlal, da nash vsze veszele, y szréchne naprìvi. Javam, Mama! povédam, da je chloveku nekak jako vugodno pri szerdczu, kada takvoga Gozpona vèdi, koi szréchu ozéloga Orszàga vu rukah noszi. — jaszêmgà glédéla pervich szamo poztranczé, potlam-szêmszî szerdcze zavdàla, pakszêmgà z-raven vu obraz gledela, y on mene takaj — Mاما! y on mene takaj.

Bar. Y on tebe takaj?

Kat. Kadszêmgâ prav po vòlyi premishlyàvala, pravmî je szerdcze igralo, aliszûmî szûze na ochi doshle. Drugachszêmsze szamo znala plakati, kadaszêmkakovu saloht chùtila; kadaszêm vidéla, kakszotesko Chacheku godi, kada nashe malo gozpodarstvo muchno tiraju. Alimîszeneszh szerdcze je szmèjalo, à ochiszûvéndar vu szûzah plávale?

Bar. Tak je bil koi z-med Velike Gopodè, koi za nasz dobro miszlè

Kat. O neg kak? Kajbi bil drugach od nashega szerdchenoga Kàlya mézto szebe poszlan! Vu Varashu bilo je vsze sivo y veszelo.

Bar. Veszelo? povédaj, Déte! povédaj.

Kat. Taki! (odehneszi) Tak! vezda pojde — Kadszêm ja denesz vu Vârash ishla, bila je josh chizto tmicza, — Vishte, Mama! viztè stimali, dasze ja prez budyènyaneztànem: vre ob peti vuri bilaszêmnaczehti.

Bar. Nedersisze na czehti: hodi mahom vu Varash!

Kat. Kakszêm onda vu vásrah doshla, komajsze je danilo: ali po vulyiczah vsze je vervelo z-lyudmi -- hm! misztilaszêm, to je zato, kajti je szvéték! y zdihavaszêm za mojnûm opravum szvetechnum: nyu véndar móram ja oblèchi, Mama! kada pak vu Vârash pojdem.

Bar. Nek, nek! — ali hodi na dugo-
vanye! —

Kat. Vsze je derchalo szim, y tam: nigdo ni mairal za moje mleko — kaj je to denesz? y pakszem miszlila, y pitala lyudih: ali zahman! nigdo mi ni odgovoril: vsziszsze paschili dolé k-jednoj veliki Hisi: y jabi bila rada, kaksivém, zkup derchala, ali mleko moje néje bilo josh prodano. Na jeden put iz vulyicze blisno navali vnosina lyudztva: — *Ondé ztanuje*, vsze je krichalo, *ondé szad ztuplyúje vu Kuchiju: hajda dalye! szamo tam za menu!* Vszesze je vuz mé rivalo, y prehitiliszú mi moju sutárku.

Bar. Ah! Bose! mleko?

Kat. Preshlo je za lyudmi.

Bar. Mleko? ono lépo mleko! á potrebno nam je tak szilno péneza.

Kat. Poterpéte, Mama! pénezeszem ja vendar doneszla.

Bar. A kak?

Kat. Poszluhnéte dalye. Ja ondé ztojim, ztisznem ruke ober gláve, y pláchem sze; nad to ide mimo jeden oszebujni Gozpon; poztoji, y píta: zakajsze pláchem? ja nészem mogla povédati, negoszem má szamo kazala prevernenu sutárku. Onsze szméje, y réche; tasze kvár lehko nadomezti: ná! to imash za mleko péneze: — dalmi je ov talér — jagá shiroko pogledam. Vzemi, déte! veli, vzemi! ah drági Gozpone! rechem, jaim nemorem

za te péneze níkakovoga mléka dati. Nítí ja nèchá, velí on; ja szamo hochu, dasze dalye nepláchesh: denesz sze nezme nigdo plakati; denesz móra vsze vezelo y szréchno biti; ar imamo jednoga Velikoga Prihodnika med nashemi zidmi. Akogá hochesh vidéti, taksz berzo zpravi tvoju praznu sutarku, derchi, y krichi zlyudmi z- czéloga gerla: *Bog sivi Francza! Bog sivi nyegovoga viszokoga Poszlenika!* Jaszí neszém dála dva puti to rechi, nego pozprávím vsze berzo, y derchim. — Dojdem do jedne Velike huse: to dójde jedna zmosna kuchija: y jeden oszebujno Veliki, veliki Gozpon z- jedním mladém Gozponom ván izide: y to je ravno onda bílo, kada je on mene pogledal, Oniszúsze vozili poleg veszeléchesze vnosine lyúdih, y z- miszú délah ovak: (*nagiblye glávu.*) Vishte, Mama! zmír ovak (*nagiblyesze*) ali tak lépo, tak priatelzki, da prozti nashi lyúdi nemogu tak priatelni biti. Vsze je y pak krichalo: *Bog sivi Francza! Boggá chúvoj! Boggá bráni:* y jaszém zkupa z- czéloga gerla vikala: y miszblaszém: oh! dabi vezda ovdé Chachek y Mama bili: dabi vszi tri zkupa vikati mogli: *Bog sivi nashega dobrotivnoga, miloztivnoga Domovine Otcza! Bog sivi predrágoga, viszokoga Gozpona, koi nam novu radozt, szréchu y y veszélye z- szobum noszi.*

Bar. Chujesh, ako je tomu tak, kak povedash, takbi tvoj Otecz bil krichal, dabisze do Varasdina chulo. Dabit szamo Otecz doshel, najbi taki ishel vu Várash; to veszelye on móra dosivéti.

Kat. A kadészû Chachek? jash derchim izkat, jash dopelyam.

Bar. Nejudi! on je jednu Vuru dalko pri oném zkúpém mlinaru, koi nasz tak ostro na zplatchanye nashega maloga dúga pritische. Proszigá, da bi nasz do dojdúchega Protulétja pochakal: ako toga nevchini, móra Otecz zadnyu nashu Kraviczu prodati.

Kat. Haj, Mama! nashu Rúméku?

Bar. Tak je! ona bude mórala proch prejti; kak goder jako ztischemo, nemo-remo véndar nikak 30 Ranychkov, koje szmò na melyi, y sitku dúsni, zpraviti.

Kat. Ali — nasha Ruméka! nasha szromaska Ruméka!

Bar. Nebojsze, déte! vém lyúdi govore, da dójdeju vezda bolsha léta, pak onda dójde y pak kravicza vu hlév nash.

Kat. Vechmî nijedna nebude tak drága; znyumszém doraszla, vszigdarszém nyu vodila, y onasze je k-meni priviknula: bila je tiha, krotka kakti déte. — Vishte, Mama! kakbi pak bilo, dabi ja k-mlinaru derchala, y proszilagá: Chachek toga neznaju prav: kadasze ja pred nyega pozítávim, nyemu rechem; Roditeli moji je-

B

sze szromaski, ali posteni lyúdi: — kada Chachek pénèzh dobíju, oni vam vro platiju: akoih pako szad pritizkali budete, moráju nashu ztáru Ruméku prodati — ényu ja chizto jako rada imam, puzteteju meni. Mama! gdamú ja tak sivo to zgovorim, onda on reche: Hodi domom, déte! povech Chacheku y Mami, da ja hochu pochakati: ondabi ja domov derchala, pak bi zdalka krichala: Chacha! Mama! Mlinar hoche chakati, Ruméka oztáne pri nasz.

Bar. Nu! hochemo vidéti, kaj tvoj Otecz oprávi.

Kat. Ali — ako oni nikaj neopravé, onda ja pojdem.

Bar. Pojdi z - Bogom!

Kat. Tak je, Mama! onda ja pojdem: pak pazete dobro, da nam on oztávi nashu kraviczu: ona oztáne pri nasz: vezda-joj hochu polositi: pol preruchke poszéjhdenez navlaztito naj dobi, kajti je tak dugo chekati mórala: onda y pak dôjdem, pakszi szédem z - vami prèzt, y budem pripovedala. — Oj! joschemí nekaj na pamet dohádyá, ovdé je imel on Gozpon jednu zvezdu: ne — ovdé — ali — onasze véndar ní tak szvétila, kak nyegove Ochi, iz kojéh ogeny chlovechje lyúbavi, y dobrotivnoztí je szíval. (*hoche iti: povernesze*) Mama! ja móram josh denesz poszelu prejti, y ovo lyudem povédati: drugachbi doma szedèch oztali, y nebi znali,

kajsze na szvétu pripetcha: pak pazete,
Mama! budete videli, da vsze ztaro y mla-
do, y vszako déte z- me num bude kricha-
lo: Bog sivi nashega premiloztivnoga Or-
szaga Ravnitela! (*berzo odide.*)

Izhod III. Baricza Szàma.

Dabi szamo vre Mísko doshel: bolye da
ni denesz niti ishel nikam. Akomí taki
mlinar y vzeme Ruméku, szamo akomí
Bog pridersi mojega Músa y déte, ja v-
Zimi pune spuliczey vretena napredala bu-
dem, y na protulétju dozta krumpéra na-
szadim, mi vendar nepoginemo. — On
zgora Otecz negledi szamo na verhuncze
górh, negosze y vu nizke dolicze naglèda:
Zna on, gdéje potrebnó pomochi: ter
marlyivem rukam, y chiztem szerdczam
pomàse rad, nepuzti on nasz zaginuti.
(*pobosno*) Ne! on nepuzti zaginuti. (*chez
chasz*) chúj! nekùchili negdo na vratih?
ne! ali vendar — y pak — szamo nuter!

*Izhod IV. Jeden Ztranyzki, nyegoy
Szín, y Baricza.*

Ztranyzki. Pomozi vasz Bog! dobro
Majka!

Bar. Takaj y nyih, draga Gozpoda!

Ztran. Szémémolisze malo zegréti,

Bar. Szamo nuter! szamo nuter! denesz je lépo szvetel dan, nego hladon. Namsze kojemu to nikaj nevidi: miszmô zimi, y vruchini privcheni, y terpimo vréme, kakovo nam Bog, drági poshilya: ali — takovi lyúdi, kakszú oni, denesz nebi mórali na pút iti.

Ztran. O! moremo y mi ovu zimú kak tak podnezi.

Bar. Najszí ovdé szédeju k pechi: szamo ne preblizu; ar je prevech vrúcha.

Szin. Kaj vi sivéte ovdé chizto na szamom vu ovoj huti; némate Músa, nit Dóteta?

Bar. Ej! nebi niti hotela biti na szvétu prez Músa y dóteta. Kajbi mî hasznéla puna zdéla, dabi száma pri ztolu szédela, y nebimísze naproti nikakovo priatelzko kázalo oko? more chlovek vesz imetek kva-ruvati: ali szerdcze nemóra biti sziromaszko; nekaj móra imeti, pri chemsze zder-sávati more: ter to je pri meni blago. Tak je! imam dobroga Músa, y jedno dié hno déte: ter ako na ovoj ruki mojega Miska dersím, na ovi mojega Kateka, onda nit neznam za sziromastvo: ondaszí vu szerdczu miszlim: Mené je Bog zadozta daroval.

Szin. Tak ztê vi sziromaski?

Bar. Ej! neg gde je vezda bogat? moj Mús veli: Vu ladiczi nemóra nikaj lesati: kajsze rukh dotche, chinì Músa bogatoga. Y nut! kak vídiju, jaszém Músu mojemu dobro odvetichtvo vu hisu doneszla;

ruke chverzte, szerdce, y volyu dobru:
pak kaj ché chlovek vishe?

Ztrany. Kaksze zdersavate?

Bar. Ih! Gozpone! szami vidé, daszmo musadie; obdélavamo jedno malo polye, imamo jednu kraviczu, Zagreb ni dalko, tam zkoro vszaki dán odnashamo nashu drobiesiu na prodaj. — V. Zagrebuszú, znamdar bili?

Szin. Jeszmo, Majka!

Ztrany. Odonud szada ravno dohádyamo.

Bar. Nu! taksze z-nyega budeju dobro zpominyali?

Szin. Zaizto! y kak ja szúdim, Zagreb-sze z-nasz nezpozàbi.

Bar. O mi Horvati miszlimo radi na dobre lyúdi: à onimische obodva dobri vidiju: (pogledaju jeden na drugoga, y naszméjusze) najmî nezameriju, ja josh nészém dalko od szela mòga hodila, y neznam prav govoriti, kakbi oni radi chuti.

Ztrany. Dapáche! drága Majka! ravno tak mi radi poszlúshamo.

Bar. Mojemu Misku to vre bolye od vúzth ide; on je putuval: hodil je jeden pút do Marburga: bilmîje nazad domom doshel zevszema vuchen; znal je vsze, kak po szvétu ide: povédal je, dasze poszlúje od z-jedinyenya Illyriuma, da, veli, nash dobri Otecz na Ztoliczi nash na zkorom po predávanyu szréchne vuchiniti hoche: dasze na zkorom nadéjati imamo

jednoga Velikoga Gozpona, koi mézto nyega ov veliki poszel dovershi.

Ztrany. To je vash Mús vsze iztinzko pové dal, morebit vre vu ovém chaszu, doklamsze mi ovdé zkupa razgovárjamo, vasha szrecha je dovershena. Ali vèndar — draga Majka! imateli kaj jé zti? zprehadyanye napravilo je nam dobroga téka.

Bar. Ah! dragi Bose! kajbi ja dati mogla, takovém néjde v - ték.

Ztrany. Nu! tak povéchte, kaj nam morete dati?

Bar. Nikaj — kak — ah! ne, ne — tobi bila szramot:

Ztrany. Tak kajz té za vash zkuhali?

Bar. Ah! dragi Gozpone! szamo jeden lonecz Krumpéra.

Ztrany. Ah! tak számo szim z - nyim:

Szin. Naztavétegá, draga Mamek! mi - szé k - vam prilosimo.

Bar. Pak jeli zresz, za iztinu?

Ztrany. Za pravu iztinu — gdé je krumpér?

Bar. Kuhaszé. —

Ztran. Gde.

Bar. V - pechi — taki bude na Ztolu: (ide po zdélu; zvadi lonczá z - pechi, zeszplye vu nyu krumpér: preztre ztolnyak, y naztávigá.)

Ztrany. (proti Színu) Kaktisze dopáda ova Majka?

Szin. Oni vre znáju, kaksze meni ná - dusnozt, y Narava dopádaju:

Ztrany. Zatoszém tē vu hutu ovu dopelyal: lyudztvo, koje ovdé ztanúje, morati je poznati; ono vre od ztotinke léth z bog szvoje iztinitozti, y szvoje proti Szamoladavczu vérnoszt je poznano, y na glászu: nyihova vre od negda je cheztita znamenka: *Iztinitozt, y Vérnoszt!* y ovi viteski lyúdi, kojeshém zpoznal, zadovoly ni szvédoki jeszu, da tak oztáne na véke.

Bar. Ztol je prezttert: zdéla sznasna: ali — Krumpér!

Ztrany. Pojdenam dobro v-ték (*szé-deszt*) ali — predi barem juhu!

Bar. (*Zmëshana*) Juhu?

Ztrany. Z-juhumsze pochimlye obruk.

Bar. Pri nash ne, drági Gozpone! pri nash sze pochimlye z-oném, kajsze premore.

Ztrany. Imateli barem mléka?

Bar. Mléka ravno, kuliko hocheju; toga nam nemenyka: taki doneszem: (*zvádi iz Ormára lamboru, y dene na ztol*)

Ztrany. Tak je prav! szada doneszéto Kruha.

Bar. Oh — kruh nash!

Ztrany. (*Dobrotivno*) Nyega véndar imate?

Bar. Imamo ravno; ali je chern.

Ztrany. To nikaj néma, szamo szina z-nyim!

Bar. Ah! tak lépi béli lyúdi; à Kruh chern!

Szin. Dajtegá szamo, dajte!

Bar. Naj potègnyuju szamo z-pod zto-
la kistru, poleg nyih je.

Ztrany. (*Zuléche van kistru, zvádi
nachetoga hlebecz kruha, gledigà, y ve-
li*) Lépi Krushecz! (*kushagá*) Dober Kru-
shecz!

Bar. Tak je! tosze razme za ladanyzko
mùse: ali miszmò z takovem zadovolyni:
Gozpons ũ, tosze znà, bolshemu Kruhu
privcheni: — imajuli takaj gdé polya?

Ztrany. Tosze razme: nekak?

Bar. Dalkoli odovud?

Ztrany. O! dalko — dalko odovud,
dobra Mamek!

Bar. Pak zakajszŭ Gozpodàrztvo szvoje
oztavili? to nì dobro: Gozpon móra zmir
marlyivo prigledati, vszigdé poleg biti;
ar, ako je y zmlatchen sítek, bojatisze
je véndar siskov: y ako snyàch Gozpona
poleg vidi, nebrúzi tak dugo szerpa: ne-
go poszel onda berzo, y veszelo odhádyà.

Ztrany. Tak je, Mamek! moj Gozpon,
kojega ja szlúsim, dâlmŭ je poszel, koi-
mê je z doma odezval.

Bar. To vre: — tak oni szlúsiju jedno-
ga Gozpona?

Ztrany. Tak je! y jasze z-tém na nye
dersim, da takvoga Gozpona szlúsiti mo-
rem.

Bar. Pak zakajszŭ morali putovati?

Ztrany. Hochu vam povedati — Moj
Gozpon ima jednu drusinu, koju lyúbi,
kojoj on iz pravoga szerdca dobro seli:

ova je pako dobro dugo vre szvojega la-
ztov toga ztrádati mórala: zatoszém ja o-
dicheno narúchanye y poszel dobil, da
tak dugo ztrádanu laztovitost drusbi ovoj
nazad predam, y da po izpíszanyu veszè-
lya ovéh szrečno vchinyenéh vitesko Go-
zpona mojega szerdce razveszelim. — Ali
szada hodte, dobra Mamek! jabi rad va-
shu czélu hisu y Gozpodarstvo vashe pre-
gledati.

Bar. (*naszmejúchsze y norchlyivo*)
To nam vnogo vrémèna nevzeme, dok
pregledamo ovu hisurku, mali za nyum
vertchak y za dve kravicze hlevecz: vu
kojem véndar szamo jedna je (*z-naglem
nego zprotizadusheném zdehnyenyem*) y
koja takaj morebiti vech dugo nutré nebude.

Ztrany. Pokásetemí to, Majka! da vi-
dim, pak onda josh nekuliko réchih. — —

Bar. Tak najidû! ja znám, dasze ne-
zmerznemo, dok vsze pregledamo, pak
chez chasz budemo ovdé. — Kada moj
Mús dojde, on zná vre bolye govoriti,
nego ja, y ondasz sedemo, paksze bu-
demo zpominali, doklamsze oni pri nase
zadersavati budeju mogli. Budû vre vi-
deli, moj Misko je zadnyieh Mús, nego
véndar dober chlovek.

Szin. Kak je to?

Bar. Dapache y jako verli chlovek: y
ovo je naj prestimanéshe dobro nyegove
szerdce. — Naj szamo ideju, naj! (*ussi
odideju*)

Z p e l y ì v a n y e II.

*Izhod I. (Pervasha Húta) Ztranyzki,
nyegou Szin, Baricza
y Misko.*

Bar. Nu! nészêmlì nyim povédala, da-
sze nazkorom nazad povernemo? vezda-
szû vszu moju Gozpodchiju videli: neche-
mî nigdo biti nenaviden: ali — zato ven-
dar ja szréchno sivem.

Misko. (Zvâna) Baricza!

Bar. To ide moj Mùs.

*Misko. (dojde od ztola k-pechi ober-
nyen) Zpraviszè, Sena! gdé je deklye?
pripravétesze, hodte z - menu.*

Bar. Eh! kam pak?

Misk. Nepitaj nikaj! vré bi mórali tam
biti.

Bar. Gdé?

Misk. V - Zagrebu.

Bar. Kaj ti vre znàsh?

Misk. Jeli ja to znam?

Bar. Jeden veliki Gozpon je ondé; naše détegà je vre vidélo.

Misk. Je zbilya! ona je noszila mléko vu Varash; tak hodi ti z-menuum.

Bar. Eh! ja nemorem.

Misk. Sena! Velikoga Gozpona ti nechësh vidéti?

Bar. Jabi rada, ali — kaj nevidish; gdo tam pri ztolu szédi?

Misk. Eh kaj! ja szada nikaj nevidim něgo Velikoga Gozpona. (*Obernesze naglo, vidi ztranyzke, odkrijesze, y chasz*) Tak je! ti imash — imash Prihodake: Gozpoda! najmí nezamériju; ja szém stimal, da je moja sena szàma: vezda, tosze zna, ti nemoresh z-menuum iti: ali ja móram taki proch. (*hoche oditi*)

Ztrany. Kam?

Misk. K tomu Velikomu Gozponu.

Ztrany. Andagà selite tak jako radi vidéti?

Misk. Jeli ja to selím? — ja szém jeden mûs, potrebujem rûkh za Senu y detczu hrániti: — alibi ja rajshi mojéh perztov kvaruvati, kak toga drágoga Gozpona nevidéti.

Ztrany. Dobri chlovechecz!

Misk. Ov dréchni Gozpon dalszť je trúda, tak dalko k-nam dojti; da nasz veszele y szréchne vchíni: taksze niti nam neszmé védyati jedno dve vure prejti za nyega videti; nyemu iz vszega szerdca kahvaliti, da on prigodno vréme vrata

sziéche nashe odpréti pomáse. — Tak je! Gozpone! vráta ova vre zto é shiroma odperta, y vszi sziéchní Horvati poleg zadovolynozti idû vãn y nûter. — Naj zdravi oztáneju: vreím Baricza moja vréme prikráti, ja móram proch! —

Bar. Ti nészî josh nikaj jél!

Misk. Gdobi szada na jélo kakovo miszil, kada je szerdcze tak puno? k. veche-ri budem szédel pri tebi, y pri mojém kadèchémsze krumpéru, pakti budem povédal, kajszém vidél. Ali — chakaj! moresse véndar pripetiti, da ja dragoga Gozpona denesz nebi mogel vech vidéti; ar ima na vszâki perzt puno poszla; y nemoresze od jednoga ovakovoga zmir gledéti puztiti — onda — akoprém ja nészém nigdar josh vu Zagrebu chez noch oztal, denesz véndar nazad nedojdem. (*proti Ztranyzkomu*) medtém toga naj oni zato, Gozpone! nemiszliju, da moja sena vu hisi zapovéda, y da ja morebiti pod nyeinemi papuchami ztojím -- to ne to — dapache ja idem, kada y kammisze vídi, y oztánem, kak dugo hochu — ali — kajtisze Baricza moja ztára, ako nezna, kaksze meni godi, zato ja toga chiniti néchû; ar je ona verla Sena, koju ja szerdcheno lyúbim. — takh Bog zdravo dersi. (*hoche iti*)

Ztrany. Chakajte, dobri priatel! kaj nebi hoteli z. menum zpoznánztvo vchiniti?

Misk. Drugi pút, drági Gozpone! denesz móram k-jednomu vekshemu Gozponu.

Ztrany. Tak oztanéte pri meni.

Misk. Nemore biti.

Szin. On Gozpon, od kojega govorite, odpelyalsze je denesz iz Zagreba, y négá josche nazád.

Misk. Znajuli oni to za ztanovito?

Szin. Zevszema ztanovito.

Misk. Moretbimí znali povédati, gdé pak je?

Szin. (tiho proti Otczu) Bilimú povédal, gdé je?

Ztrany. (muchèch) Ah! ne — múchi, nepovedaj nikaj. (proti Misku) Japa! ja vam nekaj povém: moja Kuchija ní dálko odovud: za vuru odpelyamosze zkupavu vu Zagreb: pak ako nézté josh toga Velikoga Gozpona vidéli, ja vasz z-menum vzemem y dájem vam moju réch, budotegá josh denesz vidéli.

Misk. Josh denesz? tomí obechaju, dagá josh denesz budem vidél?

Ztrany. Ako z-menum oztánete, tak to bude.

Misk. Mogumí szegurno ruku nad to dati?

Ztrany. Ovo je! (podámú ruku)

Misk. (Pogledagá) Nut! oni tak zreszno van gledé, kak koi nedáje zahman szvoje ruke, y réchi: na kojegasze je moshi zanezti, tak dobro! ja oztájem. —

Bar. Nà! ovo tš je tvoja kapa! tiszí ná-
glo hodil, znamdar y derchal; pokrisze!

Misk. Fuzti! naj bude; chlovek nezna,
kajsžû ovo za jedni lyúdi, paksze nebi
priztojalo.

Bar. Ovo je jeden ladanyzki Gozpon,
koi polya ima.

Misk. Takli? ladanyzki? to szem y ja
taka) (proti ztranyzkomu, kapu na glà-
vu metajuch) z-dopuztchenyem! jaszôm
vro tak navchen.

Szîn. Szamo nute! — nute szamo!

Ztran. Nechineteszí nikakove neprílike:
hodte, szédeteszí k-nam.

Szin. Tak je! szédeteszí k-nam! pak
szlosétè z-nami!

Misk. Chújû, jaszí nedám kaj takovo-
ga dva pút govorití.

Ztrany. Nu! tak hodte szim!

Misk. (pogleda po szroji seni) Bari-
cza!

Bar. Misko!

Misk. Ja miszlim, dabi mi zkupa der-
sali.

Bar. Tak dersémo zkupa!

Misk. (proti ztranyzkém) Szlosémo-
sze zkupa! (Ztranyzhisze poztávè vu
szrédinu, Gozpodaricza poleh Szina,
Mùs poleh Ztranyzhoga) Nu! teszí sze-
dímo: ali — vezda, poléhdebb ní Bosji
dári v-ték ideju, n-órajú ní kaj povéda-
ti od Kràlya nashega — chinimísze, da-
gâ oni poznaju.

Ztrany. Szamo tak zdalkoga!

Szin. (*naszmejúchsze*) Y jaszémga, stimam, jeden pút vidél.

Misk. To szamo stimaju, à neznàju prav? pakszû mogli kaj takovoga pozabiti? ne! tabigà ja jeden kràt vidél, za on chasz nebi pozàbil czèlo sivrènye. Kada bi ja bil denész vu melin zashel — bilje tesek, nego potreben hòd — hotelszém mlinara, kojemûszém dùsen, prosziti, dabimé do Protulétja pochakal — on mi je to zevszem zkràtil. — Nu! ondaszémshi miszlil, szada je y tvoja zadnya kráva chizto proch. Idem polehko na moju szirromasku Ruméku miszlèchi, — taksze zove moja krava — toti ýde chez szélo jedna jata lyúdih popévajuch iz vârasa. — tak je! miszilszém, popévajte szamo, meni ní do popévanya. Dojdû blise: krichiju, huskaju: kajtè gdé kaj na prikaz dobili? pítam nye. — Miszmò videli Gozpona, koi na mézto Czeszara Ilyrium predàje: krichali jeszu. Nad to na jen pút szerdcze vu meni dukne! dámszì to bolye dopovédati: zpozabivshisze iz moje teskòche, derchalszém veszelo domov, dagà y ja gledét idem. — à dabi oni, Gozpone! krívi meni bìli, da ja nebi vidél onoga Gozpona, koi je nam Horvátom tuliko veszèlye, y szréchu doneszal, naj znàju, dasze mi kakti dobri priateli nerazidemo.

Ztrany. Dapache kakti naj bolshi priateli, vérujtemí!

Misk. (*Szméjesze vugodno*) Baricza!

Bar. Nu!

Misk. Kaj ja szada rechem, ovimí nebudú véruvati hoteli: ali — naj pogledé moju hutu, kak je zlochezta, vu nyoj je véndar Czeszar.

Ztrany. Kak?

Szin. (*proti Bariezi*) Kaj to govori vash Mús?

Bar. Iztinu!

Misk. Ja imam ovdé Czeszara, dobroga onoga Czeszara: hodi, Baricza: doneszígá iz ormàra. (*ztranyzkisze pogledaju, y nasméhavaju, Baricza doneše jeden kíp:*)

Misk. (*denegá na ztol med ztranyzke:* Ovo je! naj gledé szim: jeligá poznaju?)

Ztrany. (*priatelzki — preszenetchen*) Jeligá ja poznám?

Szin. Jeligá y ja poznám?

Obodva. Ovo Je Francz.

Misk. Tak je! Francz — Némski Czeszar — Némczev Otecz, kalgá lyúdi zoveju: y nash preizvisheni Kraly. — Ovszém kíp vu Zagrebu kúpil; rajshi nészém vu kerchmu ishel: niti mojoj Seni nészém rajshi rubcza za vrát kúpil, na kajszém véndar jedino bìl péneze z-menum z-doma odneszel. — Ali zatosze ona z-menum ní karala. — Kadszém domov do-

shel, poztavilshâm kip, kak ravno szada, na ztol y rekel: Baricza! na — gledi szím, kajszhêmti doneszal: ovoti je Némski Czeszar, nash Horvátzki naj dobrotivneshi Krály, jedna Dúsha, dobrotum dober chlovek.

Ztrany. (Vusgano) Tak je, dobri Chlovechecz! to on je to!

Misk. Nu! vidíš, Sena! ov Gozpon je takaj to izto chul.

Ztrany. Y takaj zpoznal.

Misk. Ondasze moja Baricza néje mogla dozta zashtiti kipa gledajuch: ni nití pítala vishe za vratni rubecz: — ter kada mi v vecher po dogotovlyenéh poszlik zkupa szédimo, doneszemoszhdobroga Gozpona iz Ormara, pakgá pregledamo. — Dabi ja kip ov prodati bil hotel, bilbi vech vishe kupczev imel, kojibi mi bíli tuliko dáli, dabi bíl mlinara zplatiti mogel. — Ali — nebú z-toga nikaj, on vre oztáne pri nasz.

Bar. Neg kak? Ztari! on naj oztáne pri nasz.

Misk. Kada josh jeden krát k-péneza dojdem, kúpimszhd takaj velikoga Gozpona — dámszhd ramicze, y zteklo na obo dva kipe narediti, pakszhdjê obeszim ovde na ztáu: — ondaszhd mogu priatelzki zkup oztati, kak priatelzki zkup na Szvétu síveju, y za blasenozt czéloga chlovechanstva vu miru zjedinyeni oztaneju.

Szin. To budeju — to zaizto budeju.

Misk. Horvatzki Orszag ima zahvaliti obodvem za szvoj budúchi szréchen ztális: Bogim zato daj veszelo sivéti: da, kada veliki poszel dovershiju, rukeszí podaju, y veszelo rechi mogu: Mismô vsze dobro vchinili.

Bar. Bog posivi nashega dobroga Králya.

Misk. Bog posivi, y blagoszlovi obodva.

Ztrany. (*Ztanesze*) Ja dalye vech neoztánem.

Misk. Á zakajsze ztajeju?

Szin. (*Szám za szé*) Moj Japicza jeszu genyeni.

Misk. Zakaj y oni nevelê: Bog posivi, y blagoszlovi obodva!

Ztrany. (*Vusgano*) Bog sivi, y blagoszlovi Francza!

Misk. Á kadé pak oztáje drugi? Kaj oni nemogu terpeti, kada ja ovoga cháztim.

Ztrany. Y kruto! dobri chlovechecz! jamû dobro selim.

Misk. Dobro? szame dobro? chujú, onimsze nekak chudni vidiyu, y onisze nevidiju z nyim dobro szlagati: drugachbisze y oni k-veszélyu nashemu pridrusili: — Takov, koi po szvétu putúje, móralbi od takovoga lyubeznivoga Gozpona, koi Orszag nash szréchen déla, josh vishe dobra znati, kak mi: — pak ako oni od

nyega kaj znáju, zakajnam nepovéju? véndar vídiju, kakbisze mi nad tém veszelili.

Szin. Moj Japicza vishe chùtiju, kak govoré.

Misk. Eh! kak chlovek chùti, tak móra y govoriti: — Kadszém mû predi Ném-skoga Czeszara kàzal, onda je chùtil, kakszém zpazil; ochiszùmû szuzne poztale: à kada od velikoga Gozpona govorim, proti kojemu vsza szerdcza nasha goríju, ondasze na ztràn obràcha. Najmî povéju, zakajgá nemogu terpeti? Pomozimé Bog! onisze vídiju zpodobni jednomu viszokomu Cuázniku, ali — akomísze tak kazalibudeju, da dragoga Gozpona tak szerdchenò nelyúbiju, kak nyega mi Horvâti vszi lyubimo, Gozpone! priatelztvo nashe bude váa — ter da znâju, meni ni potrebnò nyihove kúchije, dabisze z-nyimi vozil: rajshi ta falat pùta peshicze prederchím, kak poleg takovoga szédéti, koi je onda merzel, y nechutlyiv, kada ja, y vszi Domorodczj moji huskamo, y radújemosze. (*proti Színu*) Nu! oni pak? jezuli, y oni, kak nyihov Otecz? ja nad nyimi vidim, da oni Velikoga Gozpona imaju tak radi, kak y ja.

Szin. Josh nekuliko bolye, dobri Japek! josh nekuliko bolye.

Misk. (*podámú ruku*) Pravo! oniszû vre moj chlovek: (*proti Ztranyzkomu*) Vidijuli, nyihov Szín vre vnogo bo-

lye miszli, kak oni! (*Ztranyzkisze na szmehdersi*) tak je! to je prav — dabigá ja jeden pút videl, bilbimí neproztanczě pred ochmi mojemi: y kadbigá vu hisi poleg mojega Králya jednóch imel, ondamí nebi nikaj vech falelo k - szréchi moji; — z - ovémi dvěmi mír, szrécha, y blagoszlov k - nam bi doshel.

Ztrany. Dozta, dozta! (*proti Szinu*)
Odhadyajmo.

*Izhod zadnyi. Katicza, y
Perveshi:*

Katicza. (*náglo dòjde*) Chachek! Mama! vanészú kuchije doshle. (*zpozna ztranyzkoga Gozpona, y hitisze na kolena*) O Bose! o drági Bose! nut! ovo Velikoga Gozpona!

Bar. Kajtí je?

Misk. Kaj povédash od Velikoga Gozpona?

Kat. (*derhtajuch*) Chachek! Mama! ondé — ondé — szedi.

Bar, y Misk. Gdo?

Kat. (*kricht*) Veliki on Gozpon. (*obodvasze preszenetiju, y kakti zazablyeni recheju*) On Veliki Gozpon? (*chezhasz*)

Ztrany. Kaj vam je? dobri chlovechecz! neztrashesze.

Szin. (*Protí Bariczi*) Dojdite k - szebi! (*protí Katiczi*) Ztanisze, moje Déte!

Ztrany. Nut! jaszém vam povédal, da Velikoga Gozpona videli budete: paksze

vezda ztrashite pred nyim? dajtemt ruku, nebojtesze. — Chlovek, koi mene je lyubil, dame ni niti poznal, pred mojom nazochnoztjum nemorasze plashiti: ja szem Poszlenik jednoga dobroga Otcza k-dobroj Detzi, on je meni szvoju kakti Ladavecz zkerb y lyubav zaufal; y jaszema nyu verno vu szerdczu mojem zachuval; ja vsze vasz lyubim; kakzte to y zaszlusi; ar drugach moj miloztivni Ladavecz nebi vasz lyubil — Tak je! pri ztolu vashem jeszem szedel, lyubav vasha je meni techno ovo mertuchlyivo jelo chinila — bil je ov veszelya obruk! ja budem vechput na vasz, y krotku huticzu ovu miszil: tiha hisa ova naj poztane czirkva — naj nepretancze vu zmosneh Kotarih Horvatzkeh prebivaszlosnozt, kakgoder vu vashoj hisi — naj, rekoh, szloga, mir y veszelye chini na vete szrechen viteski ov Narod!

Bar. Misk. (Vusgano) Tak je! szloga, mir, szrecha, y veszelye!

Ztrany. (ztane pred nye) Ja vam hvatim, drichni Szelyani! z ovem ruke ztishnyenyem, koja akopiem k-plugu je privadyena, ztischemju vendar z-radostjum, — Oztanete na dalye, kak jezte: — lyubete, kak doszada, Ladavcza y Domovinu, y budete med pervemi Narodi blasenoga Ravnanya mojega miloztivnoga Ladavcza! (*zasgano*) y zaizto! Francz zaszlusuje, dasze vszigde lyubi — vsze poszeb razdelyene krepozti nyegovéh odiche-

néh Prødyev vu nyem zjedinyene jeszu —
lãda on lèztor z-krotkóchum, y lyuba-
vjum — zato bude na vék vékoma vu szerd-
czah vérnéh Podlosnikov sível, y odvetki
blagoszlavlyajùchi postuvali budeju zpo-
menek Ladavcza, koi Vrème szvoje ne
szamo! vu díki y zmosnozti, nego y vu
szvojem plemenito-dréchném Szerdczu,
y szvojoj iztinito-otchinzki lyubavi naj-
vekshi bil je.

Szin. (*ztiszne ruku Bariczi*) Lyábéte
Otcza mòga vszigdàr, vi dobri lyúdi! y
zpomenitesze veszelo iz ove vure! (*ztrany-
zki za toga nezpàzech jednu moshnyu na
ztoldene.*)

Bar. Misk. (*komaj zgovarjajuch*) Na
veke — na véke!

Ztrany. (*prime Szina za ruku*) Y tak!
szada oztanéte zdravi? — zdravi oztanéte!
ako y razdruseni budemo, iz hute ove
nezpozábimsze nigdàr. (*berzo odidu*)

Misk. (*Chez chasz*) Baricza!

Bar. Misko!

Misk. Ovoti je bil Veliki Gozpon! —
on mî je ruku ztisznul.

Bar. Y meni nyegov Szin.

Rat. Rukuszû vam ztisznuli? (*pogle-
da na ztol*) Á ovdé? kaj ovo lesi? Cha-
chek! Mama! glejte szim! puna mo-
shnýa zlãta.

Misk. Zlãta? (*zkochisze*) gdé je zlãto?
daj szim, deklye! — Baricza! moj Skrilyak!
idem v. Zagreb; ovoga oszebujno Veli-

koga Gozpona móram imeti, ako budem od mézta do mézta derchal, doklam Kíp nyegov dobim. — Vém je y rekel: Huta ova naj poztàne Czírka! Tak je! Czírka Bosja! vu kojoj vszàki dan tri lyúdi za nye molili hudeju. — Hodi, Sena! hodi, moje déte! derchemo za nyimi, josh na kràju szela naj chujú nash glasz! Hodte, iz vszega gerla, kak nam szerdcze govori, z - menum vichéte: *Bog sívi Czeszara Francza! Bog sívi nyegovoga viszokoga Poszlenika, y Nameztnika, koi Horvat-zkoj Zemlyi szréchu y blagoszlou je doneszel!* —

Bar. Kat. Obilen Bosji blagoszlou zverhu nyih, y nyihovéh Ošvétkov!

K O N E C Z.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

CONFIDENTIAL



